

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA AJAKIRI

X. AASTAKÄIK

NR. 2

EMAPÄEVAKS 1930.

VÄLJAANDJA:
EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP
TOIMETUS:

VASTUTAV TOIMETAJA: N. KANN.

PEATOIMETAJA: H. TARI.

TOIMETUSE LIHKMED: R. PAPP, R. TREU.

TÄLITUS:

TARTUS, VALLIKRAAVI TÄN. 19.

ADDRESS: TARTU, POSTKAST 130.

Sisu: Teated. | Uusi sõpru skautidele. | Suurnõupidamine.
Emapäevaks. | Põhja-Eesti poisid käisid lõunas-
Toimetuselt. | Tallinna gaidide II rühm. | Peavanema pöe-
vakäsk. | Pojad kalsjul. | Soome! | Papier-mache. | Rühma
koonduse kava koostamine. | Skautide mängud. | Mis on
meriskautlus. | Teated.

Toimetus palub saata teateid malevatetest, rühmadest ja karjadest selles osakonnas avaldamiseks 1930 a. 15. det. aadressil: Tallinn, S. Roosikrantsi 11.

S. K. erakoosolekul. 13. novembril, anti töö kaitsmise load noorem-skautmasteerile Alfred Hainile, Eugen Sernile, Rein Laubele ja Ferdinand Taškinile S. k. kodukorra § 21 põhjal peavad skm. kandidaadid töö kaitsma S. k. esituse ees kahe aasta jooksul loa saamise päevast arvates.
Master Ass.

Ainult 22 skauti

on Tallinna Skautide XII rühmas, õigmini oli — kui pühitseti 25. okt. rühma viiendat aastapäeva. „Eesti Skaudi“ veerugudel sageli leidub teateid mõnest rühmast ja selle edust, kus olevat 100 liiget ja üle. Baden-Powell oma „Scouting for Boys'is“ arvab, et inimene, kes selliselt, et see vastab skautjuhi põhimõtetele, juhib rühma, milles üle 30 liikme, on — üliinimene. Nimetatud rühmas pole ühtki niisugust.

Huvitava diagrammi aastapäeva puhul esitas üks skaut rühma arengust: järgueksamite, skautide vanuse, hariduselise taseme jne. suhtes. Nii selgus, et rühm, nagu mõnel pool avaldati arvamust, asub praegu Tallinna, ja võib öelda, koguni Eesti skautide malevas esikokal skoutteadmiste poolest. 22 skaudist oli I järgu skaute 11, II jsk. — 5 ja III jsk. 6. Lisaks võib loota Emapäeval ülendatavat kõiki II järgu skaute I j. sk-deks ja III jsk. — II järgu skaudeks. Eksamid on enam-vähem sooritatud, oodatakse vaid käskkirjalist tunnustamist. Ka skautlikkude aujärkide suhtes osutus diagrammist üllatav mulje: rühmas on 1 nskm., 5 e-sk. ja 14 hoolast skauti.

Tegevus on rühmas mitmekesine ja laiaulatuslik. On üldiselt tuntud nii skautide, kui ka muis ringkonnis rühma pikemad matkad ning suureulatuslikud ettevõtted, muuseuma peod „Estonias“.

Peale aastapäeva senine rühmajuh R. Papp, lootes juhtkonda saada uut energiat, loobus juhi kohalt ning tema soovil asus skautide üksmeelsel tunnustusel rühma juhtima I jsk, Eduard Ots. Uus juht pööras tähelepanu ka rühma tulevasele koostisele, võttis vastu seetõttu algajaid ja

hundipoegi ning viis läbi n. n. grupisüsteemi: nimelt on nüüd rühmas hundipojad, skaudid ning roverid. Igal üksusel on leitud ka teovõimas juht: roveril nskm. Papp, skaudel I jsk. Ots ning hundipoegil I jsk. H. Lio.

Akadeemiline Skautide

Selts pidas oma sügissemestri koosolekut 22. oktoobril. Valiti uus juhatus koosseisus K. Nusar, stud. jur, esimees, H. Roos stud. agr. abiesimees, N. Behrnn stud phil. kirjatoimetaja L. Puhkason stud rer merc. abikirjatoimetaja, A. Hain stud agr, laekahoidja. Arutati eeloleva skautjuhtide aastakoosolekuga seotud küsimusi ja eeskujuliku rühma võistluse korraldamist
Master Ass.

Tallinna Gaidide Maleva suureneb.

Malevas töötasid senini neli gaidide rühma. Kahe juures neist tegutsesid ka hellakeste salgad. Kuid viimase kuu jooksul on asutatud juure kaks gaidide ja üks hellakeste rühm. Asutamisel on veel kolmas gaidide rühm, mis loodetavasti emadepäevaks kinnitatakse. Rühmad oma liikmete arvult ei ulata üle 25, kuid nad on koondatud koolide juure ja sellega on töötamine ka tublisti hõlbustatud.

Rühmad töötavad kõik omaette, pidades koosolekuid kohalikus koolis või N.N.K.Ü. ruumes.

Pühapäeval, 30. novembril, on maleva koondus. Samal ajal korraldatakse ka võistlus gaididele gaidluse — ja hellakestele — osavuse ja kiiruse arendamise alal.

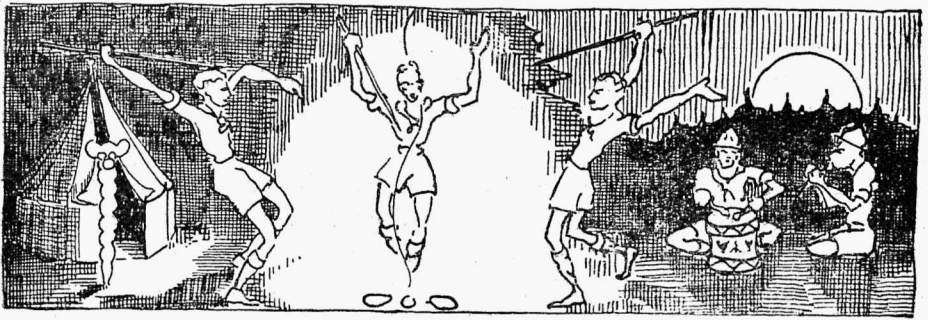
7. detsembril on gaididel töötuseandmine ühes Girl-Reservidega N.N.K.Ü. ruumes ja peale seda pühitsetakse emapäeva ühes skautidega Realkoolis.
L. T.

Valga gaidide fõöst.

Sügisel koolialgusega algas ka Valga gd. maleva uue hooga tegutsema. Maleva vanemaks on prl. L. Juske, malevajuhiks gd. E. Kriisk, abiks I jrg. gd. E. Mefsküla ja sekretäriks M. Saar.

On käimas ettevalmistused Emadepäevaks, mida kavatsetakse pidada 30. nov. Õpitakse ka suure hoolega II ja I järku, et Emadepäevaks vastavad eksamid sooritada.

Kavatsusel on ka gaidide juhtide kool, mis oleks esimene sellesarnane Valgas ja mille järele on vajadust tuntuud juba ammu.
A. A.

UUSI SÕPRU SKAUTIDELE!

Neljakümmes kahes riigis arendatakse noori skautliku kasvatussüsteemi järgi. Nende riikide hulgas on ka Eesti. Üle tosina aastate tegutses siinigi skautide organisatsioon põhimõteteiga koondada ja ühiselt arendada Eesti poistest mehiseid mehi — kehaliselt tugevaid ja terveid, kõlbliselt ausameelseid, iseloomukindlaid ja tugevtahtelisi, kes iga alustatud töö viivad võidukalt lõpule, kes eluraskusis nõutult ei jää seisma, vaid algatusvõimsetena alati valmis on omi kohustusi täitma otstarbekohaselt.

Nende põhimõtete alusel tahab skautlus arendada kodanikke, kes igaüks oleks kohane elus vajalikule kohale asumiseks. Aitavad kaasa ses töös aatelisemad seltskonnategelased, kes oma toetava käe ulatanud noorile, samuti noorte eneste hulgast võrsunud juhid ning — iga skaut ise, juhitud arendavale isetegevusele ja enesealgatusele. Selle isetegevuse võimaldamises peitub suuremaid skautluse hüvesid. Üksi see põhimõte annaks skautlusele eluõiguse kooli ning koduse kasvatuse kõrval. Vaid skaut-organisatsiooni struktuur oma pealiskaudsel vaatlemisel tarbetuna tunduva suure arvu juhikohtade (salga, rühma jne. juhid), staapide, juhtide kogude, aukohtute ja peakoosolekutega võimaldab seda — kõnelemata selle sihilikust rõhutamist. Kuid enesealgatuse ja isetegevuse kõrval sisaldub skautlikus tegevuses praktilise mõistuse arendamist, olgu see silmamõõdu, ilmakaarte määramise või esimese abi andmise õpetuse läbi. Arvestades veel skautluse püüdega, arendada skaudi tundeilma (Iga päev üks heategu! Skaut on vend teisele skaudile), — koolis pühendub sellele vaid väike tähelepanu kirjanduse ja kunsti õpetamisel —, arendada järgueksamite süsteemi läbi skaudi edasipüüetavat huvitaval ja elaval viisil, — siis ilmneb siin skautluse määratu tähtsus koolialiste, koolilõpetanute kui ka väljaspool kooli seisvate noorte arendamises. Skautlus püüab täita seda, mida koolil on raske anda. Eesti Skautide Maleva, kui vanem ning väljakujunenud noorte organisatsioon, Eestis, — tunnustatav oma korralduse ning töömeetodite suhtes koguni selmääril, et uutegei organisatsioonide asu-

tamisel ei leita paremat, kui võtta omaks meie põhimõtted ja struktuur püüab olla keskkohaks, kuhu võiksid koonduda ka seni organiseerimatud noored.

Kuigi skaudid ise oma organisatsiooni sisemist tööd korraldavad, kuigi noorte hulgast võrsunud juhid seda igati organiseerivad — vajame organiseerimatute noorte juurdetõmbamisel uusi, kogenud, noorte elust huvitatud vanemaid tegelasi meile toetajaiks, noorte tegevuse viidatud suunas hoidjaks. Kel tunne, et temalgi kohustus teha midagi meie noorsoo, ning seega ka rahva tuleviku heaks — teid ootab siin laialdane tööpõld.

Julgeme loota, et kõik noorsoo-, kooli-, hariduse- ja seltskonnategelased, kõik asutised, ettevõtted ja organisatsioonid, kellele lähedane meie noorsoo kasvatus, annaks igakülgset toetust ja abi skautlikule liikumisele ja Eesti skautide malevale, — viimane aga omalt poolt kui aastate jooksul kindlaskujunenud töökorraldusega organisatsioon, loodab teha kõik, mis võimalik, et Eesti poisist kasvatada tublit Eesti kodanikku — auks oma rahvale ning isamaale.

Skautide peavanem: N. KANN.

Peastaabi ülem: J. HÜNERSON.

Suurnõupidamine.

Oodati. . . Ja lõpuks saabus aeg suurnõupidamiseks. Juba varakult saabus provintsist mehi lühikesis pükses (mõnel ka pikad!) — kõigil soov suurnõupidamise tuld õhutada, et tõuseks leek.

Laupäeval, 1. nov., koguti selleks Realkooli avarasse saali. Master Harryt asendas palve sõna lugemises rv. hra Sakkeus. Harry ise soovis tulla küll, aga ei pääsnud siiski lombist üle. Peavanem avakõnes soovib tööle edu, konstateerib edukat tööd E. Sk. malevas ja soovitab seda jätkata, kuigi mõnel pool on kerkinud küsimus: „Kas ei oleks kohane ühendada E. Sk. malevat teiste samasihiliste organisatsioonidega,“ mida ka peastaabi koosolekul harutati. Noored avaldagu selle küsimuse kohta oma arvamisi.

Koosoleku juhatamisega teeb algust nskm. R. Treu. Skm. kogu ettepanek: valida koosoleku juhatusse skm. Michelson ja nskm-d Treu ja Laube, võetakse vastu.

Sekretäriati valitakse terve rida noorem-skautmastreid.

Algavad tervitused: esimesena tervitab „papa“ Hünerson, kes tormiliste kiiduavalduste saatel soovib: „Skaudid jäägu skautideks.“ Tervitab veel rida isikuid. Järgneb pildistamise tseremonii, mida kaks meest üksteise võidu toimivad.

Malevate aruanded annavad tunnistust edurikkast tööst, sellegipärast jagatakse näpunäiteid tegevuse kohta üldiselt ja aruande kirjutamise viisi kohta — aruanded ei tohi olla koolipoisilikud kirjatööd, vaid ametlikud aruanded.

Peale lõunat kannab ette skm. Paalmann E. Sk. maleva aruande, mille järele elavate mõttevahetuste tagajärjel jõutakse otsuse juurde, et tuleb oma tööd tervendamise tähe all edasi viia ja loobuda ühinemise mõtteist teiste organisatsioonidega.

Õhtul pidas õp. Kuusik Toomkirikus päevakohase jumalateenistuse noortele ja vanadele, mida suure huviga jälgiti.

Õhtul vabal ajal käidi veel teatris.

Suurnõupidamisest osavõtjate üldkrupp. Ees reas vasakult seitsmes peastaabi ülem haridusminister hra J. Hünerson. Edasi neljas peavanem hra dir. N. Kann.

Järgmine koosoleku päev algas nskm. R. Treu referaadiga välistegevusest ja seejärgi nskm. Pavelson demonstreeris praktiliselt rühma koonduse pidamist.

Peale lõunavaheaga refereeris skm. Michelson teemil: „Mida tuleb skautlusel veel saavutada.“

Nusar demonstreerib hundipoegade karja koondust, mis väga huviküllane. Siis algas „lahing“ suurlaagri asupaiga pärast — Pärnu „Tom Mix“ ja Narva „tulevaue pärjer“ ei jõudnud küllalt oma kodulinna ümbrust ülistada.

Otsustati: Eesti Skautide Maleva suurlaager korraldada 1932. a. Pärnus. Narva maleva selle eest korraldab 1931. a. skautide spordipäeva. Järgmine 1931. a. suurnõupidamine peetakse Valgas.

Koosolekul võeti vastu resolutsioonid:

1. Skautlikkude põhimõtete puhtalt säilitamiseks ja nende süvendamiseks leiab sk-juhtide koosolek, et E. S. M. töötab iseseisvalt edasi organisatsiooni tervenduse tähe all, jäädes truuks oma suhtumistes skaudi seaduste mõtetele.

2. Noorte-Kotkastega suhtuvad skaudid häätatlikult, pidades lubamatuks skautluses tegelikult juhtivatel kohtadel seisvate isikute koostööd „Noorte-Kotkastega“.

3. Aastakoosolek peab tarvilikuks, et E. S. M. hea käekäigu huvides igasuguste üldtähtsusega ettevõtetes peetakse üksuste vahel tihedat kontakti, kuulates ära kõikide malevate seisukohti.

4. Aastakoosolek leiab vajalikuks skautliku töökava tervenduse ning üldtunnustuse saavutamiseks skautluse propagandakava välja töötada ning välja saata malevaile, mis oleks aluseks ühtlase tegevuse arendamiseks skautluse selgitamise alal seltskonnale ja kontaktis töötamiseks kooli ning koduga.

5. Aastakoosolek peab tungivalt vajalikuks täiendatud põhimääruse ning käsiraamatute väljaandmist.

Peavanema lõppsõnale järgneb võimas riigi hümn — millega lõpebki aastakoosolek.

Maleva juhid aastakoosolekul: istuvad vasakult skm. **Michelson**, peavanem **N. Kann**, n.-skm. **Treu**; seisavad: (vasakult) n.-skm. **Jõe**, n.-skm. **Pavelson**, n.-skm. **Laube**, e.-sk. **Ventsel**, n.-skm. **Hindus**, e.-sk. **Meister** ja n.-skm. **Eberling**.

Tallinna ja Nõmme Sk. Sõprade seltside poolt korraldatud teelaud tõmbas kokku ligi 200 noort ja vanu.

Tall. Sõprade seltsi esimees hra Org peab huvitava kõne noortele, kutsudes esile tormilise kiiduavalduse.

Püüdes elavalt noorte suurnõupidamise tähtsust ja hääd skaudivaimu alla kriipsutada, kõnelevad peavanem N. Kann ja Nõmme S. S. esimees hra Mitt — võlgu jääb vaid papa Hünerson, kes tuleval aastakoosolekul lubas seda võlga lunastama ilmutada.

Veel võtab sõna n.-skm. Treu, kes tänab kõiki vanu sõpru ja skaudihümni saatel lõpeb ühine koosviibimine. et aasta hiljem uuesti kokku tulla Valka.

Emapäevaks.

«*Em, ema, sulle tõin ma lilli!*» See oli kord kevadel lapsepõlve kaunites aastates, mil rõõmust säravate silmadega ulatasin kimbukese vesitulpe lävel seisvale emale. Naeratades sirutas ta käe nende vastu võtmiseks, siis haaras ta sülelusse oma poisi ja suudles teda otsaette. Aga lasi lahti jälle kohe, sest olin jökke kukkunud vesitulpe püüdes ja ei mitte veel kuivanud. «*Poeg, poeg, sa oled emale muret rohkem teinud kui väärt on need lilled. Sa oled ju üleni märg.*» Ei sõnakestki lausunud siis, kurvalt tahtsin juba minna, — või nõnda tühiseks hinnati minu kingitus. Aga siis puudutas käsi mu õlga ja sundis peatuma. Ema silmis oli palve mis andestamist otsis, sest ta mõistis oma poisi mõtteid. Kuivad riided tõi ta ja koogikese maiasmokale, vesitulbid aga asetis isa töölauale vaasi.

Nõnda on aastaid möödunud sest helgest kevadpäevast, nad on rutanud Suure Tundmatu sülle jutustama mälestusi, mida inimesed unustavad hoolimatult. Nad ruttavad jutustama ka seda, kuidas unustanud oleme, poisid, seesugused helged tunnid, mil ema silmis leidsime oma hinge sügavuse. Nüüd mõistan seda, tänu oma emale leidsin Jumala ja elus armastuse õietee. Ja kui sa ei ole seda veel leidnud, siis pole sa veel kordagi toonud oma emale vesililli. Sa pole veel kordagi tund selle käe puudutust õlale, kelles on nendes murepäevades juba tõeks saanud «*armastus kannatab kõik.*»

Emarmastuse austamiseks jälle päev saabunud meie skautide, gaidide töö ja võitluse aastas. Üks kohustus, mis suurem kui käsk, seisab meil täitmata, ärgem laskem Suurele Tundmatule kõneleada eneseist seda kaebust, et unustanud oleme mälestused helgeist kevadpäevist, mil ema oma poisi käest võttis vastu kalli kingituse, vesililled närtsiavad, ja surus selle eest otsaesisele tänusuudluse.

Pühas, emapäeva ootel 1930.

HARRY HAAMER.

Põhja-Eesti poisid käisid lõunas.

Tall. Skoutide Maleva XII rühm korraldas 1930. a. suvel pikema matka Lõuna-Eestis. Tegevuse raamatus on sest kirjeldus. Toimetus avaldab sest kirjeldusest väljavõtte kohast, kus XII rühm väljus Petserist matkates Räpina ja Võõbsu poole.

* * *

Juba Petseri linnamajade vahelt välja jõudes olime märjad: mõni läbi, mõni särgini. Ilusalt kiviteelt sattudes porisele, muutusid jalanõudki raskeks. Kuid surusime edasi vastu tuult. Petserist olime väljunud ravis, lauldes — vahituna järgi habemike-venelaste ning tšurade poolt ammulisui: neile olid sellised poisid suureks uudiseks, kuna, kuuldavasti Petseris skaute, vähemalt vormis, üldse ei olevat näha. Käidud 5 km. oleks pidanud meie tavalise matkamisekorra järgi olema veerandtunniline puhkus, — kuid nüüd ei avaldanud selleks keegi soovi. Suurem osa skaute tampis edasi sõnatult, ainult paar lobisejat kõnelesid nüüd vabalt,

tundes head meelt arvamuses, et teised nende juttu kuulavad huvi pärast. Teiste vaikimises võis aga vast olla süüdi väike tuju langus tingituna vihmast ning porist. Sel päeval olime käinud vähe, mistõttu ka kümnendal kilomeetril ei peatunud enam kui kaks minutit, seda enam aga olime näinud: kogu Petseri oma silmatorkava omapärasusega ning venemaigulisusega, nii venekeele poesiltide kui ka siseruumiliste ning väliste ikoonade näol. Erilist huvi pakkus aga Petseri klooster oma kiriku koobaste ning elanikkudega pikkes, mustes mungarõivus.

Üle 15 km. olime käinud — vist pikem maa sel matkal puhkusega — kui jõudsimme selle päeva teekonnaga lõpule arvatavasse ööbimispaika — Orava asundusse — jõudmise ning saabuva pimeduse tõttu.

Mitmele poole olid meile kohalikud skaudid, kelt kirja teel seda palusime, meile öömajad vaadanud valmis. Siin aga tuli leida ise isik, kes lubab seda poiste kampa oma ruumesse. Käimisest enam mitte hoolides jäi suurem osa matkajaid endise Orava mõisa härrasmaja trepile, kaks aga läksid täitma teiste arvates lihtsat ülesannet — leidma öömaja.

Kolistasid need kaks kaunis kaua iga härrasmajja viiva ukse taga, — kuid ühtki neist ei avatud. Mindi lähedalasuvasse väiksesse majja, koputati, kolistati, põrutati — siis kostis seest vananaise hääl: „Kiä säääl om?“ Vastati, et skaudid. „Kudas?“ Skaudid, skaudid. Ei sest saadud aru. Seletati, et teekäijad — tahaks öömaja. Ei neil olevat ruumi. Mindagu härrastemajja, kus elavat metsaülem, — sinna saab. Kui seletati, et see näib tühi olevat kui tondiloss, siis vastati viimased sõnad: „Ah, õigus, too sõitnuvat ära kõge rohvaga. A, te võis ju minna edessi, sinna sepä puule, tal omava suure ruumi. A meil es ole kohta tolle karjale. Sepa puule saap küll. Hääd õdangut!“ Ning seepeale need kaks läksid otsima seda seppa, kel on suured ruumid.

Leiti üks maja. See oli saun. Siis leiti teine, mille uksele koputati saamata vastust sama kaua kui sauna uksele põrutades. Kuna ei avatud, mindi sisse, — kotta. Jälle koputati, kaua. Ei tulnud vastust. Ka sinna ruumi mindi. Suur talumaja eestuba, täis kilgimuusikat. Veel ühele uksele koputati ning selle lävele ilmus naine, vist perenaine. Küsis midagi, peale selle kui oli palutud öömaja. See küsimus oli setukeelne. Sest mitte aru saades — setukeel, nagu Petseris veendusime — on täiesti omaette keel, millest eestlane aru ei saa, — ning naine poiste mõistmatust unise peaga tajudes, seletas pooleldi arusaadavas Võru murrakus, et neil polevat nii suurele hulgale ruumi, et see midagi ei tähendavat, et teised öelnud neil olevat ruumi küll, et neil olevat lapsed, kelle und poiste tulek võivat segada ning et möldri juures, pool versta edasi, saab öömaja tingimata. Küsiti veel, kas ei saaks siis lakkagi. Naine seepeale kadus lävelt jättes poisid arvamusele: võib-olla võtab midagi toast veel omale ümber, kas suurrätiku, või midagi sarnast või toob vast laterna ja tuleb juhatab lakka. Naist aga ei ilmund lävele. Minut, kaks, kolm — ei tule. Küsiti, et kuidas on. Vaikus, segatud vaid kilgisirtsumisest. Küsiti valjemini. Seekord vastuseks korralik magaja norskamine. Veel püüti midagi küsida — kuid omapärase setuliku viisakusega vastati — norskamisega.

Siis järgnes skautliku kasvatuse tulemuste proov: öömaja ei saanud, tuli minna tükk maad tagasi märgade ja külmetavate sõprade juurde selle teatega. Kuid ega ainult seda üksi: tujurikkumiseks saatuse poolt — kukub üks neist öömajaotsijaist, ilusas kaares küljeli Petserimaa liivasesse savisesse porri . . . Ning jõudes teisteni teatega, et siit öömaja ei saa, kuuldus kirumist: isegi kaua nad oodanud härrastemaja trepil, külmetanud . . . Ainult paar mõistlikku poissi on: deklareerivad, et pole viisakas öömajaotsijate vastu nuriseda, need saanud juba isegi karistada poris täpimise ning porrikukkumise läbi selle eest, et pole suutnud kaubelda välja öömaja.

Edasi kõmbivad 16 poissi. Sepa majast mööda, möldri juure, kus saab öömaja tingimata. Üks läheb kõneleb möldriga. Ei sealt ei saa, neil külmad ruumid, meil olevat isegi külm, mis me seal külmes ruumes teeme. (Väljas ka oli külm, kuid sellest kuidagi mölder ei saanud aru.) Siis nagu möldri kiuste, ütleb keegi talumees, kelle seltsis mölder „tip-sutas“ nähtavasti.

„Meil om ruumi küllalt, lämmi omava tõise kah, tulgu minu manu.“

Tuli välja, luges meid üle, käskis tulla omaga kaasa ning viis meid — tagasi sinna majja, kus setu-naine pugus koikusse magama ning jättis paar poissi kõige suurema rahuga ettetuppa end ootama tulema laternaga. See mees oli sepp.

Oma maja ust tahtis sepp avada harilikus, see on, samas korras nagu 2 öömajaotsivat skouti, kuid välisuks oli nüüd lukus.

„Manni, las uss valla,“ sõnub sepp.

Ei kippu-kõppu kuskil.

„Manni, tii uss valla,“ tõstab peremees häält ning koputab. — Vaikus.

„Manni, kas last uss valla, või es las?“ — see on juba setu peremeheliku tooniga.

„Setukõ um setukõ,“ kirub mees omaette ning tundes luku läbi oma peremeheõigust olevat haavatud, tahab rinnaga suruda ust „katski.“

„Ei, noh, härra peremees, ärge nüüd seda . . .“

„Mis ta siss es tii valla, sõdurõ — koolipoisõ (skout — see oli temale ekstra-ultra-moodne) tahava öömaja, ja tema es las valla. Ma taha kaeda . . .“

Kuid tal pole tarvis „kaeda“. Juba Manni, see raskeunega, avab.

„Mis sa es lasnu valla? Mh? Poisõ otsiva öömaja, las nad magava meil . . .“

„Ei saa-kh, latse ärkva üles, akkava ikma-kh . . .“ (See „õkh“ paistis alul olevat mingi orgaanilisest veast tekkinud kõnelemise defekt, kuid pärast, setu linnas, Võõbsus, jõudsimel selgusele, et see on üks setukeele omapäraseid häälikuid.)

Lubasime perenaisele olla tasa. Siiski ei tahtnud ta meid võtta. Seda vastutulelikum oli aga peremees. Läks ruttu õlgi otsima, et teha meile aset. Tuleb aga varsti tagasi, aidauks olnud lukus, tahab võtta võtit, kutsub meid kaasa aita tooma õlgi ja — siis ei leia ta aidavõtit.

Naine peab sest teadma.

„Manni, kos aidavõti om?“

Kuid naisel juba algusest meie tulek ei meeldi ning püüab nüüd veel kasvõi selle võimalusega kohutada — minema.

„Ma es tiia.

„Ütled, või,“ tõstab peremees häält, tahtes näida mitte nii väiksena mehena, kes oma maja udest ei pääse läbi.

„Ma es tiia, noh, latse mängsiva tõsega-kh ega's ma tiia-kh, kos na jätsiva“ . . .

„No, korat, kas ma pea latse üles aama või, sa häbemada inemene. Sa's taha öömaja anda, häbemada säärane. Mina olõ sõitse aastat ilma-sõjan olnu, tean küll, mis om, ku satas, olõd väsinu ning nälgünu ning ku es saa öömaja, — tulõ esi aita tuua õlgi“

Naine ei lähe küll tooma õlgi, kuid võtme toob. Ei lase poisid peremeest ennastki tassida õlgi, heameelega toovad ise.

Kui peremeest täname, et lubas öömaja, siis on ta otse lahkuse kehatust: näole ilmub lai naeratus — kas see tekkis nüüd rahuldusetundest, et sai teha teistele head, või oli see võitja naeratus, ta oli ju võitnud kuueetiskümne tunnistaja-sekundandi juuresolekul selle groteskse perekonnatüli — seda ei tea, kuid oma lahkuse tunnistuseks hakkab ruttu korraldama meile õhtusööki. Kuna kodus pole leiba, läheb ta poiste keelust hoolimata otse isaliku armsusega seda külast tooma. Palub veel, et me võime niikaua õlgedel puhata, kuni toob leiva.

Peremees tuli umbes poole tunni pärast, siis magas juba Manni, „niisama“ pikalivisanud poisid samuti, ainult üks poiss seadis oma porscheid pükse rippuma keriseukse hingedele. See seletas mehele olukorda. See taipas.

Ning, et tunneksime end kodusemana, magas ta õlgedel meie hulgas, norsates kõige valjemini.

Toimetuselt.

Käesoleva numbriga saatesõnas on toimetuse kohus emapäeva numbriga hilinemist kuidagi põhjendada ja vabandust paluda. Toimetusel ei ole soov seda tuttavat lugu korrata, vaid öelda: „skautjuhid ärge jätke „E. Sk.“ toimetust edaspidi mitte enam äraootavale seisukohale.“ Toimetuse ootas kõiki neid uudiseid, jutte, ning kirjeldusi, mis pidid saabuma — aga millegi pärast pole saabunud. Alles peale kirjalikku järelepärimist saabusid mõningad teated. Toimetuse on kohustatud „Eesti Skaudi“ huvides juhtidele meeletuletama, et juhi kohuste hulka kuulub ka kaastöö kirjutamine ning E. Sk. levitamine temaie alluvate ja vanemate hulgas.

Teile hääd emapäeva kordaminekut soovib.

„Eesti Skaudi“ toimetuse

Tallinna gaidide II rühm.

Vähe aega jääb üle koolitööst, kuid see tuleb kasutada nii, et sellest oleks tulu. Milline ajaviide oleks siis kõige kasulikum? Arvan, et gaid olla ja vaba aega gaidlusele pühendada, toob rohkem kasu, kui istuda mõne huvitava romaani taga ja lugeda kuni silmad haiged.

Tallinna gaidide II rühm võib peagi oma kolmandat aastapäeva pühitseda. Alul töötab rühm hellakeste rühmana. Kuid paari aasta jooksul sirgusid hellakesed niivõrt pikaks, et neil veel hellakesis nime-tada oleks veider. Tahes ehk tahtmata tuli üle minna. Gaid olla ja kolmnurka kaelasidemeina kanda on palju huvitavam kui hellakesena lipsu.

Kord nädalas on meil juhus koosolekule kokku tulla ja jällegi kooli, XII algkooli, mille juhataja on ka meie rühma vanem. Koosolek kestab meil 2--2½ tundi. Ja mida me seal koosolekul teeme? Lauluga me algame ja lauluga lõpetame. Et me suured laululinnud oleme, siis on meil isegi rühma hümn olemas. Viimane sisaldab eneses peaaegu kõik, mida me koosolekul teeme. Koosolekul on palju tööd ja iseäranis veel nüüd enne emapäeva. Nagu kõik teavad, on emapäeval näitus. Et midagi näitusele panna, peame tööd tegema. Terve koosoleku aja tegutsevad nobedalt nõelad tehes riidesse auke ja täites neid järel oleva värvilise niidiga või lõngaga. Nii valmivad kaunid esemed, mida nimetatakse käsitöödeks ja mille otstarve on kodu kaunistada — meil muidugi esimeses järjekorras näitust. Näitusel näete ka II rühma gaide ja selleks tulge kõik näitusele ja emapäevale. Muidugi mitte terve rühm ei seisa näituse ruumis laudadel reas, vaid ainult mõned üksikud. Võib olla isegi, et pool rühma. Ärge kartke, et nad seis-mast väsivad.

Laupäev tuleb meil alles huvitav päev. Kõik gaidid tulevad juhi juure kokku ja igal on imeväikene pakike kaasas. Ja mis teie arvate mis seal pakis on? Võileib. Käsitöö... Ei. Teie saamatud. Ei oska keegi õieti arvata. Iga pakike sisaldab eneses midagi iseäralikku, aga siiski midagi igapäevast. Iseäralikkudeks esemeteks võib neid selle tõttu nimetada, et neid harilikult koosolekule ega jalutuskäigule kaasa ei võeta. Kuid harilikkudeks sellepärast, et neid iga ema tarvitab iga päev. Nii siis. Üks pakike sisaldab eneses jahu, teine võid, kolmas suhkurt, neljas mune jne. Kõigest nendest väikestest pakikestest võib valmistada väga häid ja igale maitsevaid esemeid. Oleme ikkagi võrdlemisi noored, sest käime ju algkooli V ja VI klassis ja sellepärast ka väikesed maiasmokad. Maius läheb aga muidu kalliks ja käib üle ema rahapunga, kuid natukene jahu või midagi muud emalt küsida ei ole sugugi palju. Nii ühiselt kokku toodud materjalist ise maiustusi valmistada on odav ja pealegi väga lõbus ning võib olla toob see nii mõnelegi väikesele perenaisele koka-teadmisi juure, mida võib hoolega kõrva taha panna.

Kuid nüüd kõike teile avaldada, mida koosolekutel teeme ja kavatseme teha, siis kardan, et töö muutub üksluiseks ja mitte meeldivaks.

Peavanema päevakäsk Eesti skautide malevale.

Empapäeval, 1. det. 1930 a.

§ 1.

Täna, 1. detsembril, pühitsevad kogu Eesti skaudid, hundi- ja hülgepojad oma traditsioonilist empapäeva. Täna jäätavad kõik oma igapäevased askeldused kõrvale ja pöördavad oma erilise tähelepanu emadele.

Võttes kokku oma skauditeadmised, püüavad nad näidata omi oskusi empapäeva ettekandes, skautlike tööde näitusel ja südamlikkude kingituste leidmises emadele, et veidigi tasuda lõpmatut emahoolt. Skaudi püüe olgu empapäeval näidata, et ta on skautlusest midagi saanud, juurde õppinud kasulikku ja edusamme teinud. Võimata on meie noortel tasuda armastaja emahoolt ja vaeva muul teel, kui sirgudes tublideks ning häadeks poegadeks. Selleks skaudid, hundi- ja hülgepojad, soovin Teile empapäeval õnne ja tahet saada tublideks ja häadeks riigikodanikkudeks.

§ 2.

Püsiva töö ja agara tegevuse eest skautluse alal annetan ja luban kanda teenuste märgid:

Richard Tulven'ile, Nõmme Sk. Mlv.
Richard Treu'le, Tallinna
Teenuste diploomi e-sk. Friedrich Kaar'ele.

§ 3.

Ülendan skautmasteriks nskm. Hans Roos'i, kes oma tööd „Skautlaager kui skautlise kasvatuse tegur“ 9. nov. väarikalt kaitses. Noorem skautmasteriteks eeskujulikud skaudid:

1. Aleksander Eberling, — Valgast.
2. Helmut Mitt, — Valgast.
3. Richard Roos — Nõmmelt.
4. Valter Hiir — Tartust.
5. Evald Uustalu — Tallinnast.
6. Anatoli Männik — „
7. Valter Suigussaar — „
8. Heino Jõe — Läänemaalt.

§ 4.

Eeskujuliku hundipoja märgid annetan ja luban kanda:
Kahekõrva hundipoegadele:

1. Heino Veiber — Tartust.
2. Sulev Kallas — „

3. Leoniid Raudsepp — Haapsalust.
4. Evald Spirka — Narvast.
5. Leopold Kriisk — Narvast.
6. Villi Kilgas — „
7. Murjan Goralsky — „
8. Ernst Lember — Tallinnast.
9. Jüri Riskok — „

§ 5.

Eeskujuliku skaudimärgi annetan ja luban kanda I järgu skautidel:

1. Rudolf Haarmann — Tallinnast.
2. Eduard Ots — „
3. Karl Ekker — „
4. Arnold Vender — „
5. Arnold Espak — „
6. Valdeko Kütt — Narvast.
7. Ott Vaks — „
8. Ernst Riik — Nõmmelt.

§ 6.

Hoolsuse määrke luban malevatel annendada skautidele järgmiselt:

Nõmme malevale	— 8 märgi.
Tartu	„ — 8 „
Lääne	„ — 2 „
Narva	„ — 1 „
Petseri	„ — 3 „
Saare	„ — 4 „
Pärnu	„ — 1 „
Tallinna	„ — 16 „

§ 7.

Kinnitan peastaabi siseseekretäriks nskm. E. Lemming'i, kelle kirjavahetuse aadress: Tallinn, postkast Nr. 1045, telefon läbi mereväe. — Aegnasaar.

§ 8.

Juhin malevate tähelepanu asiolule, et igaaastase rühma-karja registreerimise lehtede viimaseks sisseandmise tähtpäevaks käesoleva aasta peale määrان 5. detsembri 1930. a. Käsu mittetäitjaid olen sunnitud lahti registreerima.

N. Kann,

Eesti sk. Peavanem.

J. Hünerson,

Eesti sk. Peastaabi ülem.

Teha tööd nii öelda salaja, et sellega hiljem mõnele üllatust teha, on palju huvitavam, kui tegutseda avalikult kõikide teades. Teinekord ehk kuulete veel midagi meie tegevusest kui mitte käsi kirjutamast ei väsi, mis sellega just mitte vilunud ei ole.

L. T.

Kiri poegadele.

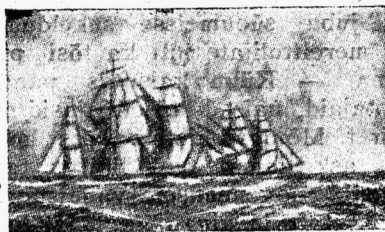

Selle tänase loo pääl-kiri, mille poegadele puhuda tahtsin, on „Meriröövlite lossi saladus.“ Ma usun, see pole sugugi halb, kord külastada meriröövleid ja nendega mõnda kohutavat sündmust läbi elada, kuigi see peaks sündima ainult siin, selle kirja veer-gudel. Nõnda algab see lugu.

»Meririisujad! meriröövlid! põgenege, põgenege!“ Hääled kisendavad läbiseigi. Mõne silmapilguga on terve kalameeste küla ärkvel. Kaks merelt tulevat kalameest on kohutava uudise kojutoojad. Nende ümber koondub suur salk inimesi, kes päriavad läbiseigi: „On kaugel? mitu paati? kus nägite kurjategijaid?“ Uudise toojad annavad jahmatanud kuulajaile suure kiirusega edasi elamuse merelt, kus nad üheksa riisujate paati näinud ranna poole tulevat, täidetud meestest ja ülal neeme all nähtud läbi hämaruse skuunari kogu. Hirmunud nägudega kuuldakse, mõni vana kalur võtab piibugi suust. „Merekuningas,“ vana Kukeasaare Juhani sülitab kaks korda sagedamini piibuvirtsu üle hammaste, aga jätab oma hukkamõistva arvamise seekord avaldamata. Naised ahastavad, lapsed

nutavad, poisid koguvad vanu tulelukkudega hülgejahi püsse.

Pikapääle hajub esimene meriröövlite päätungi lummutis, ja külavanem, vana eluaegne kalalae-va pootsmann hakkab ootamatute külaliste vastuvõtuks korraldusi tegema. Naised lastega peavad asuma paatidesse. Sõiduvõlms säätakse igasse kaks meest appi sõudma. Mehed tulelukkudega lähevad ülesse kingu taha, et paatide põgenemise tee takistajaile tina kaela saata. Puisse kästakse nii ruttu kui jalad võtavad, alla jõesuhu sibada, et hagu korjata ja madalikule tuli teha, nõnda riisujaid eksiteele meelitades.

Ei tulnud esimest korda meriröövlite kimbus olla, sellepärast asuti kõige kurjema vastu valmistama tormieelse tarkusega. — Lõppesid igasugused häälightsused, usna kolinata kisti ankrud paatidesse. Tugevad ölad lükkasid mustad, kalasoomu-sest haisevad sõidukid laisalt lak-suvaissse laineisse ootama põgenemiskäsku. — Liivaselt rannalt, mis

jõesuu poole viis, kostus jooksvate poiste paljaste taldade patsumist. Kalurid kingu taga ootasid, nende tormidest tuisatud silmad otsisid läbi ööpimeduse kallalekippujaid ja nende soolveest korpas peod siltasid vanu püssilokse. — Merekuningas vandus tasa ja sülgas.

Korraga pöördusid nende silmad alla jõesuule. Säält kerkis üles hiigla tuli. Uskumatu kiirusega olid kaluriküla poisid oma ülesandega hakkama saanud.

„Küll nad põrgusulased nüüd juba tee leiavad Lehma laiule, sääl kivide vahel on nende raisakullide kõige targem koht,“ rõõmustas Merekuningas ja sülitas seitse korda järgimööda. —

Merel oli kõik endiselt sünkjas ja hääletu. —

Otsatu pikkadena paistsid ootamise silmapilgud. Tuli jõesuus hakkas kustuma, sest poisid, oma töö teinud, olid jälle tagasi külla vadinud, et meeste kõrval võitlusse asuda. Tasakesi hakkasid kähtlused juba südameisse sukelduma, kas mereltulijate jutt ka tõsi pidi olema. — Külma kaisutas paadis kükitajaid, näised-lapsed ajasid nutuviret. Mõnigi naistest käis kodu toas askeldamas, ent libises taas tagasi — põgenemisele valmistajate juure. Kalurid kingu taga laadisid hoolega piipe. Vana Lauri Pärt tuletas laulva häälega meele viimaseid röövijate retkede koledusi. Hai-gutades kuulati teda, mõni üksik sõandas lühikese sõnaga täiendada seda mälestuste ahelat.

Aeg venis, aga oodatavaid ei olnud veel näha. Merekuningas sülitas ja nahkkuube kinni nõõpides sirutus põõnana sajatusega huulil. Paljud järgnesid tema eeskujule,

enne hoolikalt omi laetud kaikkaid kivile säädes.

Kesköö saabus nagu harilikult ega teadnud jutustada missugusest küljest külale kallale tungitakse, nende poolt, keda ta varjas oma saladuslikus rüppes. Järsku kargab üks poistest kingule püsti: „Tuli, tuli Lehmalaiu juures.“ Lamajad virgusid. Tõesti jõesuust paistis laterna tuli, mis kõikus üles ja alla selgesti tunnistades lainel loksuvast paadist. Merekuningas tahab midagi pajatada, aga sõnad surevad huulil, sest seda mida ootas, ei sündinud. Selleasemel, et rõõmustada laiule pigissejäänust, näeb ta kuidas tuli edasi jõesuu poole liigub. Külavanem arvab: „Sel vanasarvikul näib tee tuttavana.“ Tõsi, esimene paadi järele võib pimeduses eraldada veel nelja, viit, kuut, jah, viimaks üheksat paati ja viimase käilas põleb imelik punane latern. Kõik nad kaovad hääletult roogusse. Kalurid tõusevad nagu käsu järele. Mingisugune salapärane tunne täidab nende hingi; nõnda ei ole veel ükski röövijate jõuk nende päale langenud. Kuhu nüüd minna, mida ette võtta, see on kõikide varjamatu tumm küsimus. Andruse Tõnu, 16 aastane tursunud huulte, aga ebahariliku targa pilguga poisijõmsikas pakub end luurajaks. Ta on valmis kuni Palla mõisa aiani neile järele hiilima, jah -- sinna kohta, kus jõgi teeb suure kääru tihedas kuusikus ja kaob siis kõrgete müüride all uhkesse aeda, kuhu pole saanud ühegi kaluri saabas, ega teatud, et rändaja kaupmeeski sinna sisse kord oleks pääsnud. — Temaga koos tahavad minna ka teised külapoisid. Nad tunnevad ju mõisas iga puu ja jõekaldal iga roopuhmase, kuhu end peita võib.

(Järgneb.)

Soome!

E.-sk. V. Suigussaar.

Ammu juba mõlkus me meeltes Soome matk. Teostati see alles möödunud suvel.

Ilus oli see jaanikuu 21. päev, kui meie 13 Tallinna N. M. K. Ü. skauti algasite oma matka vennasrahva maale, et tundmaõppida seda paljukiidetud maad.

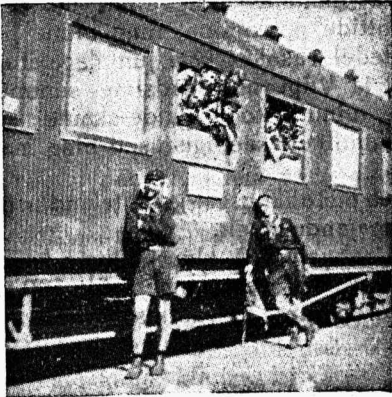
Rühma kodust seadsime sammud sadamasse, kust ka meie matk tegelikult algas. Väiksed õiendused piletitega ja kell 11 liikus „Suomi“ kandes meid „ulgumerele“ ja vastu „teadmatusel“. Poiste meeleolu ülev, rõkkavad laulud ja naljad.

Õpitakse laeval madrustelt Soome keelt, et maal olles „jänni“ ei jääks. Kuigi see enamusele pikem merereis oli tüütas ta siiski lõpuks, ning hakati juba poolel teel Helsingi torne ootama.

Noh lõpuks paistsid Helsingi tornid, ning ka Helsingi ise — ja laev randus kai ääres.

Reisukaartide tembeldamine, läbivaatus tollil ning olimegi „kümme-tuhande järve maa“ pealinnas. Esimene otsus Helsingi kohta oli: „on küll euroopalikum kui Tallinn, aga Tallinn on kaunim.“

Kuna kavas polnud pikem peatus Helsingis ettenähtud, siis vurasime peagi Soome kiirrongiga, kuigi kaubavagunis, oma jalgsi matka alguse Luumäki jaama poole: „Junalt“ nagu soomlane rongi nimetab, saime ka juba natuke Soome maastikke silmata, kuigi see sündis „ööpimeduses“, kui Soome öid üldse võib nii nimetada. Suured kivimürakad igalpool raudtee läbi kaljude raiutud; nägusad punaseks värvitud talud valgete uste

ja akendega ning peaaegu iga talu õues lipuvarras. Põllud peenardena kraavitatud ja kidur mets, tingitud vähesest mullast kaljudel. Need olid meie esimesed muljed Soomest.

Varasel öötunnil jõudsimel Luumäki jaama. Oma seljakottide kergendamiseks saatsime muist varustust raudteega Viipuri, kaasavõttes ainult hädavarvilikumad esemed. Peale tublit einetamist ning „maakuulamist“ seadsime sammud Lappenrannta poole, kuhu tahtsime jõuda Soome Krist-

liku Liidu 25. a. juubelile. Muidugi öösi ei saanud „sõba silmale“ ning seepärast poisid magasid püsti jalgel, liikudes kui „automaadid,“ mida Soomes ülikülluses. Ka päike kõrvetas päakohal hirmsalt, mis poistesse väsimust ja und juurde tõi.

Õhtupoolikul hakkas juba, „emake“ Saima paistma, mis matkajale nagu uut jõudu andis. Peagi võis Lapperannta torne silmata ja kell 4 olime sihil. Vastuvõtt oli küllaldaselt lahke sealsete partiolaste poolt, mis jällegi näitab, et soomlane polegi nii külm ja „kinnine“.

Mõnus oli supelus Saima soojas vees peale väsitavat matka. Ümberrietusime ning suundusime partiolaste laagrisse, milline asus linnast üle klm. kaugusel. Laagris oli peale kohalikkude partiolaste, skaute veel Viipurist, Kajaanist ja mujalt. Juhatati kätte telk, milles pidime „nukkuma“. Peale üldist tutvunemist laagriga mängisime soomlastega mõned mängud, ning suundusime tagasi linna, kus meid hää õhtusöök ootas. Ilmuvad ka õhtust sööma Tallinna mlv. vanem hr. Jüri Lossmann ühes paari poiste juhiga Tallinnast. Jüri pärib üht ja teist meie matka üle, kuid vastata on vähe, sest suurem osa matka on alles sooritamata. Aga Lapperannta poisid arvasid, nagu oleks meie Jumal teab kui palju juba ära matkanud, ning meie jätsime neile nende arvamise.

Lappenrantas viibisime 2 päeva. Ilusamaks mälestuseks jäid säält laagri tuled, millistest ilusaim oli Jaani laupäeva õhtune. Kui palju valmistatud kõnesid peeti ning laule lauldi vastastikku. Üks „rahvas“ taitis teist oma lauludega üle trumbata. Kõnelesid soomlaste „kuldsoo“, Turu skautide juht, pastor Uko Kivisto ja Soome sk. peavanem pastor Verner Lunnhivuori, ning teised noorsoo tegelased.

Igal ajal on lõpp, ning lõpp oli ka meie Lappenrantas viibimisel. Jaanihommik. Viimane supelus Saimas, lipu mahalaskmine, mis öö otsa Soome lipupüha puhul vardas oli; seljakottide pakkimine, ning olime jällegi „vander sellid“. Surudes skaut-velledel vasakut kätt jumalagajatuks ja jälleenägemiseks Kangasala suurlaagrini ja Viipurini, seadsime sammud Saima kanali alguse poole. Saatma oli tulnud kogu gaide-skaute kes meid saatsid kanaali alguseni. Jällegi südamlikud käepigistused ning matkasime kanali äärt mööda Viipuri poole.

Saima kanal, see on märk Soome rahva püüdlikkusest ja tahtekindlusest oma maad igapidi tõsta kultuuriliselt ja majandusliselt.

See on tõeline suursaavutus Soome rahvalt. 70. klm. pikune kanal, raudkivi kaljusse raiutud, 28 vesiväravaga milles vesi langeb üle 100 m. voolates läbi ilusa maastiku, on tõesti suurepärane ja vaatlusväärne.

Järgneb.

Papier-maché.

(Näritud paber.)

Kus on keelteoskajad skaudid? Mida tähendab siis õieti Papier-maché? ... Pikk paus ... Siis tuleb, võttes appi prantsuskeele sõnaraamatut, arglik vastus: „Oieti ... näritud paber.“ Ja nii ongi see tõesti, sest algeline viis, kuidas valmistati paberit järgneva otstarbeks, seisib tõeliselt paberi närimises. Maitseb ta hästi? Seda ma ei tea.

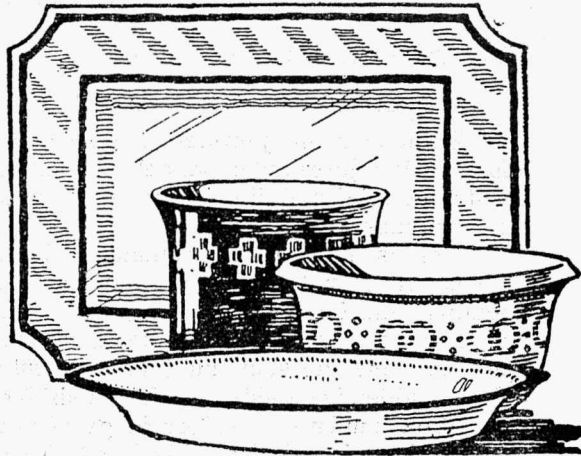
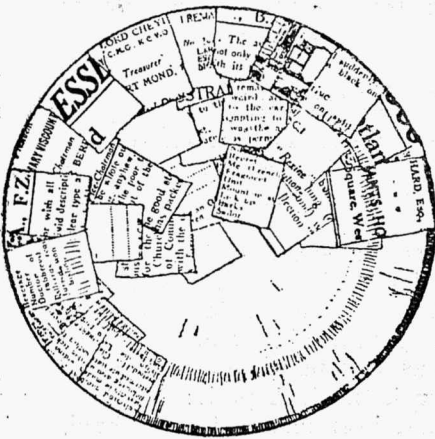

Nüüd aga meie ülesande juure: muidugi ei seisa see närimises. Täna tahame valmistada tassi Papier-maché'st. Materjali tarvitame vähe, aga selle eest palju kannatust. Esiteks muretseme endale tuhatosi, väike kompotitaldriku või muud sarnast, mida tarvitame mudeliks. Meissneri portselaan ei ole soovitatav oma hapruse pärast. On vajalik, et nõu ülespoole laieneb, sest muidu ei saa meie võtta välja mudelist oma töö tulemust kuivas seisukorras.

Esiteks lõikame mõned ajalehe pognad väikesteks, neljanurgelisteks tükkideks (2—3sm²). Neid leotame pool tundi vees, kus juures tuleb panna tähele, et paberitükid lamaksid lamedalt, mitte kokkukeeratult.

Poole tunni pärast võtame väikse peotäie neid paberitükke ja pressime neist peopesade vahel välja üleliigse vee. Paberitükid peavad siingi asuma lamedas seisukorras.

Mudeli võime seest kergelt rasvaga ja asetame paberitükke üksteise järele mudelile, nii et nende ääred kergelt katavad üksteist, kuni mudeli sisepind kattub täiesti nendega.

Kuni paber ligunes vees, valmistasime väikesesse nõusse jahukliistrit. Kõige parem on seda valmistada järgmiselt: segatakse mõned lusikatäied jahu külma veega vedelaks pudruks; siis valatakse alalise segamis ajal juure veidi keeva vett, kuni puder muutub paksuks ja selgeks.

Nimetis- ja keskmise sõrmega määratakse kerge surve all kliistrit ühetaoliselt üle esimese paberikorra. Pintsel ei või asetada sõrmi, pintsel ajab laiali üksikud paberitükid. Mudeli äärel pigistakse paber kõvasti selle külge kinni. Ei tähenda midagi, et äär näib olevat ebahütlane, töö lõpul lõigatakse äär ilusaks.

Nüüd pannakse esimesele paberikorrale teine ja seegi määratakse kliistriga. Nüüd peab omama veidi kannatust, sest kuni ei ole paigutatud kaheksa kuni kümme kliisterdatud paberikorda, ei ole töö vastupidavus küllalt usutav. Ka viimane paberi kord kaetakse kliistriga. Veendumiseks, kas iga kord terve mudelipind kaetakse uue paberikorraga, on soovitatav asetada paberitükke nii, et ükskord tähed on ühtepidi teinekord teistpidi.

Samuti võib tarvitada kahte seltsi ajalehe-paberit. Tarvitada võib ainult poorset paberit, läikega paber on kõlbmatu.

Töötades ei tohi langeda veetilkude paberikorrale. Nad vähendavad, nagu klišitritükidki, valmis töö vastupidavust.

Nüüd laseme mudeli kaheksa kuni kümne paberikorraga kuivada järgmise päevani. Kui paber on täiesti kuiv, siis ta on kõva ja teda võib võtta välja raskusteta rasvaga võietud mudelist.

Välisküljel selgub nüüd, et üksteisest üleulatavad paberitükikeste ääred on lahti. Neid tuleb ettevaatlikult tõsta lahtistest otstest ja alla määrada klišitrit. Siis tuleb, et anda tööle vastupidavust, nii välis- kui ka siseküljel veel kord katta klišitriga.

Viimase klišitrikorra kuivades, löikame teravate kääridega ääre siledaks ja võõpame oma tassi seest ja väljast emallakiga. Keegi ei või meid takistada oma rõõmuks teise värviga värvimast väikesi ilustusi — aga palun ainult maitserikkaid!

Materjal: ajalehepaber, jahukliister, mudel, emallakk ja pintsel.

Skautjuhtidele.

Rühma koonduse kava koostamine.

Paljudel rühmajuhtidel on oma hää meetod koonduse kava koostamisel. Olgu järgnev nõuandeks neile, kel seda pole. Sellist kava aga kasutavad niivõrt paljud rühmajuhid, et võiks seda nimetada „normaal-seks“ kavaks.

Põhjus, miks mõnel rühmal on koondusel vähene arv liikmeid koos, näib sageli olevat see, et pole olemas plaanitsetud kava. Korraldatakse koondusi hää õnne pääle. Juht aga ei saa anda oma parimat poistele, kui ta peab ühe tegevuse kestel mõtlema järgnevale. Hää koonduse kava on, vähemalt seni, kui juhil pole küllaldast harjumust sel alal, kestva, tugeva mõtlemise toode. — Järgmisi tegevusi sisaldub palju:

Kogumine. — Korraldage seda mitmeti, et poistel ei kaoks huvi.

Salga koondus. — Teadete kokkukogumine, salga jooksvad asjad, järgmise tegevuse kava väljatöötamine, instruksioonide andmine, salga häätegevude väljavalimine. Pidagu seda iga salk omas nurgas.

Üldine koondus. — Teated salgapäälilikult nende tegevuse kohta.

Jooksvad asjad. — Mida lühem see osa, seda parem. Juhid ärge vaeelgu poiste ees.

Tendentslik kõne või jutt. — Jutustage midagi hääd, lihtsal, otsekohesel viisil.

Uue poisitervitus. — Tervitage teda mingil hääd muljet jätval, omapärasel viisil.

Laulud, hüüud — hää võimalus ühendada poisse üldiselt, mitte meeldetuletades salka.

Õppus — lõpetage see lühidalt. Ärge jätke kedagi praktiseerima oma käsklusi poiste turjal.

Ülevaatus — olgu lühike ja haarav. Poisid ei tule koondusele näitama oma parimaid rõivu. Vaadatagu puhtust ja lihtsust.

Grupp-mängud (salgad gruppidenä). Sellele võib pühendada võrdlemisi hulk aega. Laske poisse kõnelda peale mängu lõppu, milliseid skaudi seadusi esines mängus.

„Trump“ — 3—4 minutiline kõne mõne külastaja poolt, mõne skaudi vanema poolt.

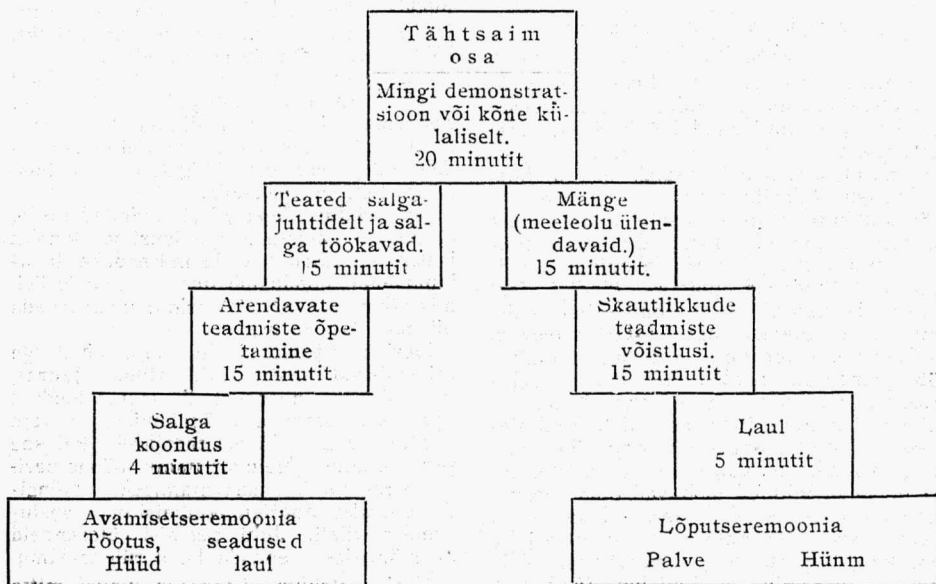
Lõpu tseremoonia — Skaudi töotus, hümn.

Salgajuhtide koondus — peetagu iga koonduse järgi. Seal näidatagu ära koonduse halvad momendid. Konstrueeritagu järgmise nädala täpne tegevuskava, kavatsetagu eelseisvaid jalutuskäike ja välis-tegevusi. Mõnikord võtke kavva ka mõni teeõhtu või üllatav koondus.

„Instruktsioonide andmine“ oli nimetatud salgakoonduse kavas ülal. On parem anda instruktsioone salgale kui rühmale. Salgale, pinevama tähelepanu tõttu, õnnestub see paremini. Rühmale võib edukalt anda instruktsioone siis, kui mõne skaudi enda poolt on tõstetud üles mõne üldise tähtsusega küsimus.

Rühma koonduse kava koostamisel oli võetud koonduse kavva ka „salga koondus“ oma kavaga. See on väga edukalt läbiviidav, kui rühm tegutseb salgasüsteemis. Rühma koonduse üks ülesanne sellisel juhusel on kanda ka mingit kontrollivat laadi; sel juhusel on salkadele nende väikene omavaheline kõnelemine rühma koonduse kestel väga vajaline ning kohane.

Alljärgnev joonis on ühe koonduse graafiline kujutis.

Skautide mängud.

Kimi mängudest.

Päale hariliku kimi, mida nõutakse skaudi II järgu eksami kavas on veel palju kimimängu teisendisi, nimetaksin neist mõned:

1) asjade asemel, mida lauale pandakse, võib tarvitada taimede lehti, õisi, puu oksid j. m. (Botaaniline kimi),

2) kaks skauti istuvad vastamisi ja neil on ühe palju valgeid ja musti kaarta käes. Üks paneb omad kaardid teatud järjekorras maha ning näitab teisele mõni sekund a katab kinni. Teine peab oma kaardid samasse järjekorda asetama.

3) Viimast võib malelaual malendite üleseadmisega mängida.

4) Mitmesuguseid asju on laotud lauale ning skaudid kinniste silmadega tuuakse ükshaaval tuppa ning nad peavad kompamise teel asjad ära ütleva. (Kompamise kimi.)

5) Viimase variant on: mängijad istuvad ringis ning keegi kaetud silmadega kombates neid peab ära ütleva, kes on.

6) Viimane (4) variant. Kompamise asemel tuleb asjade põrandale kukkumise häälest otsustada, mis asi kukkus (kuulmise kimi).

7) Viimast saab teisendada sellega, et asjade mahakukkumise asemel tuleb mitmesuguste hääle järele (nagu kirjutamine, tiku tõmbamine, elektri põlema süütamine, pilpa murdmine j. m.) otsustada, mis on selle tekitaja.

Ka võib inimese rääkimise järele ära arvata (muudigi peavad siin tuntu inimesed olema) kõneleja isikut.

8) Skaudil, kellel silmad on kinni, puudutatakse mitmesuguse asjadega (nagu hari, kahvel, nuga, käärid j. m.) nina, palgeid ehk lõua otsa, ning ta peab otsustama, mis asi see oli (tunde kimi).

Master Ass.

Mis on meriskautlus?

nsmk. H. Tari.

Meriskautlus on skautluse sihtjoonte arendamine poistes mere kaudu. Ärgu arvatu, et meriskaudid õpivad kutseliseks meremeesteks. Meriskautlus viib poisid merele lähemale ja õpetab teda tundma.

Meriskautlik liikumine huvitab noori — tõmbab juure ja õpetab talle mere- kala- ja rannamehe elu. Mängud vabas looduses, mererannal, laagris elamine, paadisõidud arendavad poistes kindlat iseloomu ja tervist — see on — just seda, mida lastevanemad oma lastele soovivad.

Meremees on oma kohuste täitmisel õid ja päevad, kuud ja aastad; tema ümbruskond on ainult meri. Paljud noored püüavad merele, ilma, et nad teaksid meremehe elutingimusi. Meriskautlus tutvustab neid juba varakult meremehe elu ja oluga ja mitmed loobuvad oma noorusunistusest — saada meremeheks — ja valivad selle asemele uue elukutse juba varakult, kuna teisi — raskused merel ja neist ülesaamine — just ligi tõmbavad, vastavalt poisi iseloomule — neist saavad tublid meremehed, milliseid meil küllalt vajatakse, on ju meie riik laialdasel mererannikul.

Meriskautluses ollakse tegev merel ainult teatud tundidel nädalas. Skaudid õpivad suure osa oma teadmisi mängides ja sportides. Meriskautlus püüab jõudumööda võimaldada ka vaesematele skautidele saada asjaarmastajaks meremeheks, kõigi tema rõõmude ja muredega.

Esijoones on meriskaut tingimata skaut kõigi skautide omadustega ja teiseks oskab neid omadusi kasutada nii maal kui merel. Meriskautlusel on lai tegevusväli ja ta suudab sellepärast oma liigetele vahedlusrikast tegevust pakkuda.

Meresõidud, õppused ja mängud merel arendavad poistes: mehisust ja kindlat iseloomu. Skautluse ja merenduse kombinatsioon moodustab uue arendamisviisi, mis võimaldab noorte iseloomu arendada nii maal kui ka merel.

Meriskaut-juhid ei ole meremehed ega eriteadlased instruktorid rühma juures, kes poistele peensusteni mereasjandust õpetavad, sarnasel õpetamisel ei ole noorte juures selliseid tagajärgi, kui see peaks olema. Meie tarvitame mängu parimate resultaatide saavutamiseks. Mängides õpetakse noortele teadmisi neile vastuvõetaval viisil. Juhi peamisi ülesandeid, on mängides arendada head rühmavaimu.

Meriskautrühm ei tarvitse sugugi mitte just mere kaldal asuda, vaid ka sisemaal jõe, järve, kanali ääres ja seal praktilisemad isevalmistatud väikestes sõupaatides, neid õppevahenditena kasutades.

Meriskaudid, nagu kõik skaudidki, ei saavuta häid tagajärgi, mitte pikkade eelharjutuste ja loengutega, vaid just mängides mängu, mis arendavad: iseloomu, tervist, osavust ja ligemise aitamist. Iseloomu all mõtleme: enesevalitsemist, tahtevõimsust, iseseisvust, algatusvõimsust, osavust ja töötahet.

Iseloomu arendavad üksikud alad, nagu: signalisatsioon (arendab: mõtete kontsentratsiooni, täpsust, nägemise osavust ja intelligentsi), kompass, roolimine, laeva tüüptide tundmine, kaardi lugemine, klassi löömine, rahvusvahelised märgid ja reeglid, looduse tundmine ja muud, mitmed kollektsioonid, veevoolude üundmine, tuule triivimine, täheteadus ja ilmastiku tundmine.

Tervist arendakse: paati tõmmates, sõudes, ujudes, mängides, välis töödel, jalutuskäikudel jne.

Osavust — signaliseerides, sõlmi köites,

kokakunstis, paati käsitades, purje õmmeldes, paati parandades ja paljudes muus toiminguis

Ligemisearmastust — elupäästmises, laevaõnnetuste puhul abiks olles, esimeses abis ja muil sarnasel juhul ja vastavates mängudes.

Meriskautlise liikumise tagajärgi oli näha iseäranis ilmasõja ajal, kus meriskaudid merevæes kokkadena, signalistidena, esimese abi andjatena, teki poistena jne. oma oskusi saavad näidata. Samuti olid poisid rannavalvuritena tegevad, terve sõja kestvuse aja — millise tegevuse eest meriskautlus suure poolehoidu ja tänu^{ga} osaliseks sai.

Vanemad ei tarvitse kahelda oma poja meriskaudiks astumise puhul, kuna kõik sõidud ja harjutused korraldakse suure ettevaatuse ja ettevalmistustega ja pealegi ainult soodsates oludes ja hea ilmastiku puhul.

Põhja-Eestist.

Neil päevil käis Põhja-Eesti skautmasterite kogu poolt valitud 3 liiget (nskm-d R. Treu, H. Tari ja R. Tulven) peavanema hra dir. N. Kanni pool, kellega oli pikem kõnelus E. S.-k. Mlv päevaküsimuste üle ja kellega vahetati mõtteid aastakoosolekul vastuvõetud otsuste kohta. Kõnelus kestis ligi 2 tundi, kusjuures otsustati järgmise peastaabi koosoleku päevakorda võtta järgmised küsimused:

1. Noorem-skautmasterite anda hääleõigus skm. kogus ja neid skm. kogu otsustest informeerida.
2. Lõpetada senine skm. väitekirja kaitsmise viis ja viia see lähemale tegelikele nõuetele.

Peavanemaga mõtteid vahetades selgus, et on ebanormaalne, nooremskautmasteritel pole skm. kogus hääleõigust ja neid ei kutsutagi koosolekule — (erand aastakoosoleku ajal peetav valimiskoosolek), kuigi neil on seal sõnaõigus. On vähe skautmastereid, kes tegelikud poiste juhid ja poiste soovides ja mõtetest on informeeritud, — tegelikkudeks poistejuhtideks on ikkagi ainult — nooremskautmasterid. Meil valitseb ekslik arvamus, et skautmasteril ei ole sünnis rühma ega male-

vat juhtida, see võib ainult „noile väiksemaile.“ Nagu juhusliku eksituse läbi antakse luba skm. väitekirja kaitsmiseks isikuile, kes pole hulgal ajal enam juht olnud — vabritseeritakse eruskm.-id, kuna tegelikud juhid, nooremskautmasterid kõrvale jäetakse.

Ei ole ju abi sest ühelgi poisil, kui vaideldakse, s. o. kaitsakse väitekirju, oponeeritakse ja peetakse selle lõpul paatoliiklikke kõnesid, — kõik teemil, mis puudutab tema, s. o. poisi hingeelu või tema arendamise võimalusi, — kuna tegelikult poisi juhtimisest ja arendamisest ollakse väga kaugel.

Suhtumises Noortesse Kotkastesse, vaatavad skaudid neile, kui oma noorematele vendadele. P.-E. skm. kogule näib, et kaitseliit tahab oma noori liiga kergelt ja „lihtsalt“ organiseerida — lihtsalt kutsuda skautrühmi oma juure praegu lubatavaid soodsaid tegevusvõimalusi — ootama. Samuti ei tohiks Noorkotkad skautide vanemaid tegelasi oma juhtideks nimetada. Siin peaks olema ikkagi skautlik suhe noorkotkaste ja skautide vahel. Kui oleme aatevannad — siis elame ka vennialt, kuigi iseseisvalt. Olles vennad, soovime üksteisele ainult head ja ei igatse mitte, mis teise päralt on.

Tall. Sk. Mal. III merirühm

Korraldas suve jooksul rea matke, laagreid, jalutuskäike, nagu seda teisedki skautrühmad teevad ja lisaks sellele paadisõidud ja harjutused merel. Rühma liigete arv kõigub 100 ümber. Rühmas tegutses 3 karja hülgepoegi, rühm skaute ja roverskaute — kokku 5 üksust. III merirühma asukohaks on Kopli poolsaar, kuna suurema osa skaute je hülgepoegi moodustavad Kopli poisid. Rühma taliseks tegevuskohaks on Kopli algkool, kus rühmal paar korda nädalas ruumid kasutada. Kahjuks pole võimalik koolijuhatusel lähemini ruume lubada, ja paarist korrast nädalas ei jatku 5 üksuse edukaks tegutsemiseks. Rühmal on lootusi lähemal ajal Sõprade Seltsi Esimehe lahkkel kaasabil omale kodu saada. Sügisel peeti vanemate koosolek, kus rühma tööga vanemate poolt rahule jäadi; valiti ka 5 liikeline hoolekogu venemaist, et rühma nii majanduslisest kui ka moraalsest küljest toetada.

H. T.

Tallinna N.M.K.Ü. Skautrühmast.

Rabistame niisama pisitasa tööd teha. Pidasime vägeva juhtide suurnõupidamise — seda kord oma „Talvepalees“, Kosel, mis kestis 2 päeva. Osa võtsid 23 vana ja noort juhti ja üks „algaja“ kelle nimi Jüri. Tegime vahvaid otsusi, nii et kogu talveks jatku tööd nende täideviimiseks.

Paar selli läksid kroonu leivale. Vana põline Rakvere saks „Suigu Valt“ läks meriväkke, et pärast Rakveres oleks mees, kes asutaks meriskautrühma (ses väikeses lombis, seal linna taga). Karjahunt Efka läks pioneeri, tahab seal õppida kindlasti sildade ehitamist, sääraseid, kust ta oma karjaga võiks üle minna, ilma et see all kokku vajuks. Teised suurused sedapuhku on rühma juures ja hauduvad plaane. — Kuna praegu elatakse kokkhuoiu-tähe all, on see ka meie rühma juure otsaga jõudnud. Algas sellega, et ühel päeval rühma koosolek otsustas liigete arvu koondada 113 peale senise 140 asemel. Riiks asus siis „kaadriga“ — tollipulk käes kokku „tõmbama“. Rühm elas koosseisude koondamise“ tähe all — oodates, kes need 27 koondatavat on. Asi lahenes isenesest kergelt — erilisi „vallandamisi“ ette ei tulunud. Mõni mees tõmbus ise tagasi, et kord skautmasteriks ülendatud saada. — Saab ju seda ülendust viimasel ajal eriti erus olles.

Ka vanemate koosolek korraldati. Oli kokku tulnud poolsada „mammit“-, „papit.“ Arutati rühma senist tööd ja uusi tegevuse plaane. Senine töö on rahuldanud kõiki. Sooviti, et see samas suunas edasi läheks, — uute plaanide läbiviimisel lubati igati abiks olla.

Kõige viimane uudis on see, et tegime vägeva „kokkhuoiu nädala“ — s. o. nädala jooksul ei annud sentigi raha välja — kõik raha, mis kokku hoiti — viidi panka — laagri rahaks, ja see summa oli säärane, et kaks meest said tassida, nii et auruilved keesid meeste peade kohal.

Jõulud pühitseme jälle metsas ja pärast seda tuleb „talve palees“ kõva jõuluvorstide söömine. Ka vaeseid lapsi tahame mees pidada — salgad teevad praegu juba ettevalmistusi.

Hääd Emapäeva pühitsemist kõigile!

Mina.

N. M. K. Ü. Skautide suur laager. Juuni Kuul 1931 a.

Aastakoosolekul peetud erikoosolekul otsustati korraldada tuleva aastal üleriikline N. M. K. Ü. skautide suurlaager. E. Sk. Mlv. peastaabi viimasel koosolekul anti siis ka vastav luba, kus muu seas hra. minister Hünerson toonitas, et säärase laagri korraldamine on tervitatav, kuna ta oleks ühtlasi eelprooviks järgmisel aastal peetavale Eesti suurlaagriks. Korraldus tööd jäeti Tallinna hooleks, kus lähemal ajal töötatakse välja vastav kava. Korraldajate nimel, palun kõiki ühingu skaut tegelasi omi soove ja mõtteid teatavaks teha korraldajatele, s. o. laagri juhtimis alal, kestvus, läbi viivad kava jne.

Üht, mida palun juba kohe teha s. o. asuda raha korjamisele. Soovitav on, et rühmade juures moodustaks vastav laagri kapital, kuhu kõik skaudid võivad oma raha hoiule tuua. Seda võiks isegi ära jaotada. Laagri ajaks on umbes 32 nädalat aega. Laagri kuludeks läheks: toidu peale umbes 6 kr., sõidu kuludeks ja tasku rahaks 4 kr., kokku kr. 10. — Seda jagada 32 nädala peale leiame, et iga nädal tuleks koguda umbes 31 snt. Kas nüüd iga kord saadakse säärase summa ära panna, kuid iga skaut katsetu nii palju kui suudab, mida vähem puudu jääb, seda parem on. Peale Eesti poiste tuleb laagrisse kindlasti veel jõuk Soome, Läti ja Saksa skaute, samuti on loota ühingu skautpere keskpunktiist Taanist, nii et see laager kujuneb juba rahvusvahelise pere koonduskohaks.

Iga ühingu skaut ome suure laagri.

Riiks Treu.

„Püsti — Kohus tuleb!“

Tallinna skautide aukohtus oli arutusel endise tunnustatud, viimasel ajal tunnustamata, „isetegevust arendades — isehakanud,“ rühmajuht Ernst Peetri p. Sagar'i protsess. Oli patustanud, rängalt, aastate kestel juba. Endisi patustusi oli andestatud, ning kuna ei leidunud ka VI rühmale hääd juhti mujalt ega samast rühmast, — liig palju andestatud, niipalju, et kaebalune veendus: eksida võib. . .

Kuna süsteemikindel patustamine algas juba siis, kui praegused suured mehed olid veel poisiklunnid — meie keeles — hundipojad — siis läinud suvel jõuti selleni:

Sagar rühmajuhi kohalt tagandada, ning veidi hiljem — Sagar välja heita. Kuid tema oli mees, kes tahtis töötada skautide hulgas — kandku töö ise kas skautlikku või mitteskautlikku laadi. „Hakkas ise“ rühmajuhiks, ja juhtis mingis ebamäärases suunas rühma edasi. Poetas koguni oma nime rühma nimestikku vastavale kohale. Esitas selle malevalégi, ühelajal seletades vanematele skaudisõpradele — temale tehtud kisendavat ülekohut, ikka selle tagandamise ja väljaheitmisega.

Siis need vanemad, õiglases vanemalikus erapooletuses, nõudsid kogu oma autoriteediga: asi tulgu revideermisele. Eks aukohus revideeri. — Ei, sellest on vähe, seal ainult nõored, võibolla eksivad.

Moodustati aukohtu juurde vannutatud meeste kohus, kuhu kuuluksid igast liigist skauttegelased, koopteeriti prokurör, lubati esineda kaitsjal.

23. novembril kell 10 hommikul algas protsess N. M. K. Ü. Poiste osakonna suures saalis. Kohtu esistuja e-sk. A. Männik, liikmed e-skautid J. Stranberg ja N. Pull, süüdistaja n-sk. R. Papp. Vannutatud mehed: „tüsedad“ hrad — Org, Lossmann, Siitam, Rautsman, Kungs; skautide esindajad: master Tari, Siivo, Kopperman jne.; gaidide poolt gaidid Jõks.

Kaebalune süüpinka ei ilmu, küll aga on kohal kaitsja — VI rühma vanem hra Tohver. Publikut on terve suur saal täis, paistab nende hulgas tähtsaid tegelasi: malevajuht, rühmajuhte, „fotoreporter“ jne.

„Kohtuteener“ sk. Jõks käsutab: „Püsti — kohus tuleb!“ Publiku sellise austuse ning lojaalsuseavalduse saatel astub saali tähtis kohtunikud ning algab — veel tähtsam protseduur.

Hirmus, mida see prokurör toob ette: maleva korralduste ignoreerimine, juhtide laimamine, valenimedele all kirjade levitamine, noorte ässitamine maleva juhtkonna vastu, skaudi seaduste rikkumine, maleva varandusega hooletult ümberkäimine, — veel muudki. Näib tõesti, et andestamised olid mõjutajaiks uutele eksimistele, midu poleks paisunud nii suureks see materjal. Süüdistaja ja kaitsja esinesid omis-osis kui elukutselised.

Tunnistajad tõendavad mitmeid fakte, toovad juurde süüdistusmaterjali, unustatud asjust vaikivad või kõnelevad ebamääraselt.

Kaitsja omas viimasel sõnas palub kaebalusele kergemat karistust.

Kohus läheb tegema otsust.

Peale $\frac{3}{4}$ tunnilist asja arutamist teatavannutatud meeste nimel hra Org, vannutatud mehed leidnud E. Sagari süüdi ettepannud süüdistusis.

Aukohus seepeale kuulutab motiveeritud kohtuotsuse: „ . . heita välja Tallinna skautide malevast.“

Mõnda Petseri skautide tegevusest.

Möödunud skaut-aasta oli oma tegevuse poolest kaunis mitmekesine. Nii sai rühma poolt välja antud „Skaut-sportlase kalender-käsiraamat.“ Mõni päev hiljem sai avatud rühma kodu.

Poiste julge päälehakkamisega peeti kaks pidu, mis olid küll raskustega seotud, kuid siiski õnnestusid. Kaks korda peeti suuskadega väljasõite. Mitu korda peeti ping-pongi võistlusi skautide vahel, kus paremaid tagajärgi näitas rühma staap.

Suviseks tegevuseks oli rohkem sportimine. Nii peeti mitmed omavahelised kergejõustiku võistlused, ka jalgpalli löödi. Ainult 4 päeva suve peale sai ohverdatud laagriks, sest vihasajud segasid paljuid laagrisse mineku päevi. Rohkesti tehti jalutuskäike vabasse loodusesse. *Lõks.*

Teadaanne.

Tallinna Skautide Maleva teatab, et I jsk. Ernst Sagar on suurendatud aukohtu otsusega 23. XI 30. Tallinna skautide Maleva VI rühma juhi kohalt tagandatud ja Tallinna Skautide Malevast välja heidetud.

Tallinna Skautide Maleva Vanem.

Ühegi noorte juhi raamatukogus ei tohi puududa

„Eesti Skaut“

tervikuna

Moodustab ligi 800 - leheküljelise köite

Täielik ülevaade Eesti skautluse arene-
misest, rohkesti praktilisi näpunäiteid,
jutustusi, artikleid.

Skautluse ajalugu, käsiraamat,

ajakirja ja jutustuskoogu -

seda on „Eesti Skaut“ 800 - leheküljelisena

Maksab kõigest Kr. 4.00

Esimene aastakäik 35 senti, kõik teised olemas-
olevad aastakäigud à 50 senti raha ette saates.

Tartu, Postkast 130.

„Eesti Skaudi“ talitus.

EESTI SKAUDI
X. aastakäik
ilmub 8 numbrit

maksab

aastaks Kr. 1.20
poolaastaks „ 0,60
üksiknumber 15 snt.

Tellimisi võtavad
vastu kõik postilasus-
tused ja ajakirja le-
vitajad rühmade-kar-
jade juures.

ESM liigetele nende
juhtide kaudu telli-
mine kogu aastaks
pool krooni.